

i Bureauet inden førstkomende Løverbag Aften Kl. 10.

Derhos skal jeg anmelde, at Rigsdagsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds (C. Christensen) har tilstillet mig nogle Brevser med 435 Underkrifter fra Beboere i den nævnte Valgkreds angaaende Oprøtholdelsen af Grundloven af 5te Juni 1849, hvilke Brevser vilde blive henlagte i Ræfesalen til de Herrer Medlemmers Underretning. — Endelig skal jeg meddele, at Rigsdagsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Ree) har underrettet mig om, at han ønsker Thingets Tilladelse til at stille følgende Forespørgsel til Indenrigsministeren:

„Er det ikke Ministeriets Hensigt ved en fornødt Overveelse om muligt at bevirke, at den af Kjøbenhavns Havneraad udarbejdede Plan til Anlæg i Kallebodstrand modtager saadanne Modificationer, at dens Realisation ikke vil kunne hindre Gjennemførelsen af det tidligere fremkomne Forslag til Gravning af et Skibsløb gennem Kallebodstrand til Kjøgebugt og til Landdannelse i Kallebodstrand.“

Spørgsmaalet om, hvorvidt Thinget vil give sit Samtykke til denne Forespørgsels Forslag vil blive sat paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Første Behandling af „Forslag til Lov om Disciplin i Handelsflåde og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser samt Forhyring m. v.“ (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1585 ff.)

Tuzen: De Ytringer, hvormed min ærede Sidemand tilvenstre (Casse) igaar aabnede Forhandlingen over den Sag, der da var paa Dagsordenen, kunde jeg idag anvende med Hensyn til den Sag, vi nu skulle behandle. Til dette Lovforslag, der er fremkommet efter Andragende fra de Bedkommende selv, føles der en stor Trang hos de Søfarende, og paa samme Tid, som jeg udtaler min Anerkendelse til Regjeringen, fordi den har bragt Sagen saa vidt, at den har kunnet forelægge Rigsdagen et Lovforslag i den foreliggende Form, vil jeg

udtale det Haab, at det maa glide saa let igjennem dette Thing, at det endnu i denne Session kan udkomme som Lov. Det vil ikke være undgaaet Opmærksomheden, at denne Sag i en Række af Aar — jeg troer i 10 Aar — har været under Forhandling og er bleven forelagt adskillige Autoriteter, som for Størstedelen have hittret sig anerkjendende derom, og hvis Bemærkninger derved hovedsagelig ere tagne til Følge. Det forelagte Lovudkast er i Landsthinget undergaaet væsentlige Forandringer, men ved nøiere at eftersee disse vil man finde, at de meget lidet berøre Sagens Realitet, hvorimod de for Størstedelen angaae Formen. Hvorvidt Landstinget i det Hele taget i denne Henseende har været heldigt, skal jeg henstille; men saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er det i alt Fald mere klart, mere overstueligt, mere populært, om jeg saa maa sige, end det var i den Form, hvori det blev forelagt fra Regjeringens Side. Der kunde dog endnu være nogle Bemærkninger at gjøre med Hensyn til Formen, og jeg kunde saaledes f. Ex. have ønsket, at det 4de Afsnit, som omhandler Mandstabs Hæder, stod i Spidsen, medens Bestemmelserne om Disciplinen og om Straffene for Forseelser og Forbrydelser kom bagefter, men dette er maafføe en Smagssag, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. Derimod er § 13 efter min Mening kommen ind paa et meget uheldigt Sted. Den staaer i 2den Afdeling, som omhandler Søfolks Forseelser, men der findes i denne Paragraph omstalt den Søfartsbog, hvormed Søfolk skulle være forshuede, og denne Bestemmelse henføres dog vistnok kun meget uegentlig under deres Forseelser. Ved denne Paragraph, som jeg derfor kunde ønske at faae flyttet hen i Slutningen af Lovforslaget til de almindelige Bestemmelser, har jeg forøvrigt ogsaa nogle korte Bemærkninger at fremsætte. Der staaer deri: „De Vidnesbyrd, som af Skipperne udstedes, angaaende deres Skibsfolks Forhold i Tjenesten, maae for de Søfolks Bedkommende, der skulle have Søfartsbøger, i Fremtiden alene meddeles i disse.“ Det forekommer mig befyndeligt, at man vil gjøre Søfartsbogen til en Studsmaalsbog, paa samme Tid som flere ærede Medlemmer her i